

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Art. 4. Non probari possessionem Archiepiscopi per depositionem testium,
sed contrarium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

stat ex ratione deductarum nullitatum ac iniustitiarum.

Non acquisiuisse de facto, constat ex statu Monasterij continuato, atque ex ipsius Documentis, tam præcedentibus, quam subsequenter eandem status continuationem probantibus.

Ac specialiter probatur per ipsum Maximiliani I. Diploma, quo eis concessum est, ut infeudarent Imperatoris nomine, utque eius vicem eo in facto gererent, quod incompatible est cum possessione rei, ipso voto teste, loco supra citato.

Probatur deinde per seriem continuam actuum infeudationum post idem Diploma ad hominum mutationes renouatarum, ac fidelitatum Imperatori præstitarum, quam vide sub N. 51. & seqq.

In quibus ab Impetratione eiusdem Diplomatis vsque ad Ioannem Isenburgicum, sub quo ista Spirensis cæpta fuit, continuo ac perpetuo tenore per Archiepiscopos infeudationes siue inuestituræ Abbatibus traditæ fuerunt Imperatoris nomine, tanquam eiusdem commissarios, ac reciproce Abbates Imperatori fidem iurauerunt in manibus ipsorum Archiepiscoporum, in dicta Commissariorum qualitate, ipsis Archiepiscopis ista non solum videntibus & scientibus, sed & præstantibus, facientibus & exercentibus. habes acta omnia successiue sub N. 51. & seqq.

Dic age quos possessorios actus, dominicalis pro Imperatore iuris, pro Abbatibus immediatæ sub eodem dominio dependentiæ, substantialiores habere queas istis, in quibus ipsa dominiorum, tam directi, quam vtilis respectiue recognitio versatur, ac ipsorum eorundem dominiorum possessio renouatur, reiteratur, traditur, teste inuestituræ definitione?

Sed & in ipso cæpti processus Spirensis puncto, in quo votum istud confectum fuisse prætenditur, videre dignum est, qualiter ipse Ioannes Isenburgicus Archiepiscopus (cuius ductu ille idem processus susceptus fuit) eandem inuestituram tradiderit eodem Imperatoris nomine, ac expressè profiteatur, se Commissarium esse, ex parte eius id facere, & tanquam mandatum habentem, ac deinde, qualiter illo suscipiente, Abbatis procuratores iuramentum fidemque Imperatori Imperioque præstent, sub N.

Item & dignum est videre eiusdem Isenburgici repræsentationem Imperatori factam, quâ asserit Abbatiam immediatè Imperio Imperatori que subesse, à nemine alio dependere. *Parte 1. cap. 1. Sect. 2.*

Ista sunt præclara & ex istis egregiam possessionem habes, unde dominij præscriptionem Archiepiscopis construas.

Si aliqui actus ad Iurisdictionis, dominijue Iurisdictionalis possessionem induendam spectandi sunt, ut spectari debere magno molimine exaggerat votum, nunquid isti Maximilianorum possessionem in vniuersum firmiter stabiliant?

Iacta nunc tuas in Conuentibus comparitiones, rusticorum rumores, collectarum distributiones, quâ fronte illa tanquam in subditos vsurpes, qui perpetuo rerum fluxu, passus es, & agnouisti subditos non esse, illos non ad te, sed ad Imperatorem Imperiumque Dominij iure pertinere.

Art. 4. Non probari possessionem Archiepiscopi per depositionem testium, sed contrarium.

EX testium, qui in Spirensi illo processu auditi sunt, depositione, facta aliqua corrasit voti auctor, nempe hæc, quod Abbas dicatur venisse ad conuentus

Prouinciales Treuirenses, quòd vulgò habitus sit pro Prælato Treuirensi, quòd ei impositæ sint collectæ, nullo actu specificato, nullis qualitatibus, circumstantijsque temporis, causæ, loci, expressis.

Illud igitur omne est, quod ex testium depositione in fauorem prætensionis Archiepiscopalis confici potuit. Neque quicquam vltra habet.

Et hinc, scilicet, infertur possessio immemoralis & præscriptio vniuersalis Dominij, feudorum, iudicationis, Iurisdictionis Abbatia: Sancti Maximini, reclamantibus rebus iudicatis, centenis Imperatorum & Regum Diplomatibus, omniumque iurium exercitijs contrarijs. Quis non miretur scriptoris leuitatem?

Verùm antequam ad illa respondeo, illud reuocandum in memoriam, Abbatem Sancti Maximini, qui Anno MDLVII. quando testes in causâ illâ producebantur, erat Petrus de Luxemburgo, neque liti huic generatim, neque in specie illi testium productioni, aut eorum iureiurando, per se, vel procuratorem suum interfuisse, neque articulos vidisse, prout iuris est.

Ad hæc ex actis dicti processus deprehenditur, quod testes in hac causâ ab Archiepiscopo producti, non modò omnes illius Vasalli aut subditi fuerunt, sed etiam plerique Ministri eius domestici aut peculiaribus officijs ipsi obstructi, hi nimirum?

Maximinus Pergener Officialis Archiepiscopi eiusdemque Aduocatus Ioannes Duingni, siue Duinthin Scholasticus Palatiolanus & Archiepiscopi ibidem Cellerarius Georgius Leye, Decanus Confluentinus & Archiepiscopi Sigillifer. Ioannes Castner, Scholasticus & Canonicus Confluentinus qui XXXV. annis in aula Archiepiscopali seruiuerat. Michaël Staut à Limpurg, Archiepiscopi Consiliarius. Nicolaus ab Enschringen itidem eius Consiliarius. Philippus à Reiffenberg, Officiatus Archiepiscopi in Cochem. Georgius ab Eltz Senior Officiatus eius in Baldeneck, Bartholomæus Kieselback, iudicij aulici Electoralis Secretarius.

Hi tales, & adeo obstructi Archiepiscopo testes, & meritò suspecti in ijs, quæ pro Archiepiscopo deposuerunt, palam pro libertate Monasterij testimonium dixerunt.

Interrogati enim à Commissario Cæsareo de veritate Articulorum, quos Fiscus proposuerat, & quidem de primo, testis primus testatus est, Abbatem in titulo gestare verba: *Dei gratia*, Secundus, se semper audiuisse illum habitum pro membro Imperij. Tertius, se vidisse missiuas, mandata & processus à Moguntinâ Cancellariâ & Camerâ Imperiali, respectiuè ad ipsum directâ, ideoque idem ad tertium articulum dicit, Abbatiam habendam pro Prælatura Imperij. Septimus dicit Monasterium à Constantino Magno conditum, & ad secundum articulum, Abbatem esse Prælatum Imperij. Nonus affirmat esse Prælaturam Imperii. Duodecimus vocari Regale Monasterium. Decimus tertius, quòd Abbas sit Capellanus honoris Reginæ Romanorum, itemque quòd Religiosi illum habeant pro Abbate Imperii. Decimus quartus, Abbatem semper vocatum ad Comitiam Imperii & esse membrum Imperii. Decimus sextus, esse membrum Imperii, sed immune. Decimus septimus esse Prælaturam Imperii, Cæsaris Cameram.

Ad secundum Articulum Fiscalis, similia multi deponunt.

Ad Tertium, plerique omnes testantur Abbatem ad Dietas & Conuentus Imperii vocatum.

Ad quartum verò, deponunt eum habere Regalia ab Imperatore & Impe-

rio, & nominatim Nonus testis & Decimus quartus dicunt illa ab Archiepiscopo vt Cæsaris Commissario recipi.

Ad quintum testantur Abbatem Matriculæ & Registris Imperij inscriptum, idque se vidisse asserit tertius testis, cui consentit decimus quartus.

Ad septimum denique, apertè omnes testantur Abbatem separatam habere Iurisdictionem, Tribunal, Officiales, & ab Archidicæsi distinctos, de criminibus capitibus per suos Ministros cognoscere, & similia.

Quid ad hæc omnia, aliaque, quæ in processu videre est, dices voti scriptor? Nonne ipsi testes Archiepiscopales certissimis indicijs & testimonijs probauerunt Monasterium esse & fuisse in possessione libertatis suæ & immediationis sub Imperatore & Imperio.

Et quare bone assessor & Iudex fuisse (talis eras) hæc omnia aliaque clarissima Iuris Maximiniani fundamenta & probationes ita tacuisti, dissimulasti, non tetigisti? saltem, eum pauca quæ pro Archiepiscopo videbantur facere, tam prolixè & operosè deduxisti, extendisti, amplificasti?

Ad hæc ostende, age, in tuorum testium vniuersâ depositione vel mentionem vllam aut probationem Iudicationis ab Archiepiscopo in Maximinianos, vlliusve Iurisdictionis, actu aliquo exercitæ, siue in casibus Iustitiæ, siue in casibus politiæ, item ostende actus Releuij alicuius, hommagij, feudalisque iuramenti, Archiepiscopo ipsius proprio nomine præstiti?

In horum igitur omnium libertate & possessione Maximiniani perstiterunt, in quibus tamen essentielles Domini Iurisdictionalis siue territorialis notæ consistunt.

Nunc ad facta, in voto adeo celebrata, respondendum est.

Artic. 5. Non possedisse Archiepiscopum ius in Abbatiam, etiamsi Abbas subinde ad eius Conuentus venisset.

DEponunt testes, inquit votum, Abbatem ad Conuentus Treuirenses obedienter comparuisse.

Si ad dictos Conuentus aliquando venerit Abbas, certè liberè eum venisse ex ipsis Archiepiscopi testibus apparet, nam eum sæpe abfuisse ab illis testantur primus, octauus, & decimus tertius; Vndecimus verò, vnus statuum præcipuus, testatur de se hoc articulo nihil certi posse dicere, Et quartus ad sextum Archiepiscopi articulum deponit se obseruasse, quod suo tempore quaternis ordine vicibus, etiamsi vocatus esset, non comparuerit.

Sed quid tandem si subinde ad Conuentus Prouinciales Treuirenses venerit, ex hoc inferre potes? An ob talem actum, eum desijisse esse statum & membrum Imperij? an ideo mox factum Archiepiscopi subditum? an per hoc supremo illi iuri & immediato, quod in illum habet Cæsar & Imperium, se subtraxisse?

Atqui euocatur etiam & ab omni sæculorum memoria euocatus fuit ad Comitatus Ducatus Luxemburgensis, ibidemque comparuit, & quidem tanquam primus Ecclesiastici ordinis Prælatus; an ideo desijt esse Prælatus Imperij? an Duci Luxemburgensi idcirco subiectus fuit? an illi collectas, quas alioquin Imperio (nisi esset immunis) soluere deberet, pendere idcirco tenè-